

Arrest

nr. 139 734 van 26 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 juli 2014 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 oktober 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 juli 2014 neemt de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) de beslissing die een einde

stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

“BESLISSING DIE EEN EINDE STELT AAN HET RECHT OP VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van [...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 31/05/2012 een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als werknemer/Werkzoekende, Hij bekwam de verklaring van inschrijving (bijlage 8) op 29/08/2012 en de E-kaart op 25/09/2012.

Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15/12/1980 kan de minister of zijn gemachtigde zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan door betrokkene. Meneer werd daarom op 08/01/2014 uitgenodigd om nieuwe documenten voor te leggen aangaande zijn huidige activiteiten. Betrokkene tekende onze ambtsbrief op 20/01/2014, waarna hij nog 1 maand de tijd had om de nodige bewijzen voor te leggen. Hij legt vervolgens een inschrijvingsbewijs voor als werkzoekende bij de VDAB, een verklaring van zijn vorige werkgever dd.07/02/2014, een verklaring van de liberale vakbond dd. 10/02/2014 dat hij volledig uitkeringsgerechtigde werkloze is sinds 18/01/2013, een verklaring van het OCMW dd.20/01/2014 met de melding dat betrokkene een leefloon heeft genoten van november 2012 te.m.december 2012, een gelegenheidsformulier in de tuinbouwsector voor het jaar 2012, loonfiches juni-oktober 2012, arbeidsovereenkomst bepaald werk (dienstencheques) met ingang van 23/07/2012, loonfiches juli-oktober 2012, een gelegenheidsformulier in de tuinbouwsector voor het jaar 2013, loonfiches april-juni 2013, attest van tewerkstelling van 03/07/2013435/07/2013, loonfiche juli 2013, bewijs van een spontane sollicitatie, bewijzen interimtewerkstelling oktober-november 2013, attesten van geneesheer waarin wordt gesteld dat hij om reden van ziekte niet geschikt is te werken van 02/12^013-08/12/2013 en van 16/12/2013-27/12/2013, bewijzen van 2 sollicitatiebewijzen en kaartjes interimkantoor.

Uit bijkomend onderzoek blijkt dat betrokkene sinds 22/11/2013 niet meer is tewerkgesteld. Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° ton hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden reeds ruimschoots overschreven en kan betrokkene met meer worden beschouwd als werknemer op basis van artikel 42 bis § 2,3° van de wet van 15/12/1980.

Hij voldoet evenmin aan het statuut van werkzoekende overeenkomstig artikel 40§4 van de wet van 15/12/1980 en artikel 50§2, 3* van het KB van 08/10/1981. Betrokkene heeft aangetoond dat hij ingeschreven is als werkzoekende bij de VDAB en dat hij een paar keer heeft gesolliciteerd, maar nergens uit zijn dossier blijkt dat hij reële kans maakt op tewerkstelling. Bovendien is een reële kans op tewerkstelling blijkbaar met meer zo voor de hand liggend, gezien de aanslepende periode van inactiviteit en de weinig concrete resultaten die hij ondertussen kan voorleggen in zijn zoektocht naar werk. Zo heeft hij zich een paar keer aangeboden bij werkgevers zonder zichtbaar gevolg. De verklaring van de vorige werkgever Guido Van de Steen dd.07/02/2014 waarin wordt gesteld dat hij opnieuw zou kunnen werken in het stelsel van de seizoensarbeid is geen realiteit geworden gezien betrokkene nog geen enkele dag heeft kunnen werken in het nieuwe seizoen (jaar 2014).

Aangezien betrokkene niet langer voldoet aan de eerder vermelde verblijfsvoorwaarden wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42bis §1 van de wet van 15/12/1980.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42 bis§1,3e lid van de wet van 15/12/1980. Zo is de duur van het verblijf van betrokkene met van die aard om de bindingen met de lidstaat waarvan betrokkene de nationaliteit bezit te verliezen.

Uit onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling op dit ogenblik geen aanspraak maakt op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister overeenkomstig artikel 54 van het KB van 08/1(V1981 een bevel af om het grondgebied te verlaten binnen de dertig dagen.

Tengevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van meneer en in het belang van de minderjarige kinderen, dien ook het verblijfsrecht van de kinderen E.A.A., A. I. (°14.01.2006) en E.A.A., G. (...) (°18.06.2011) te worden beëindigd, dit overeenkomstig artikel 42 ter, §1, 1 van de wet van 15.12.1980

Voorzover er humanitaire bezwaren zouden zijn overeenkomstig art 42ter, §1, 3°lid van diezelfde wet dient opgemerkt te worden dat de kinderen de Spaanse nationaliteit hebben en dus als EU-burgers keuze te vestigen, te Integreren, medische verzorging te genieten, een gezinsleven op te bouwen en op te groeien toch voor zover de vader van de kinderen in de desbetreffende lidstaat aan de verblijfsvoorwaarden voldoet of eventueel zou kiezen voor terugkeer in de eigen lidstaat”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Het eerste middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 40, §4 en 42bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) , van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de rechten van verdediging. De verzoekende partij verwijt de verwerende partij ook een manifeste beoordelingsfout.

Het middel luidt als volgt:

“Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing.

Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is.

Dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier haar verweer/argumenten te formuleren.

Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder.

Dat evenwel verweerder, alvorens een beslissing te nemen, heeft nagelaten zich voldoende te informeren minstens verzoeker mondeling te horen hieromtrent.

Dat de beslissing dient te stoen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Dit is in casu niet gebeurd nu, alvorens een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen, verzoekers verdediging/standpunt niet afdoende werd gehoord.

Dat de motiverings-en de zorgvuldigheidsverplichting door verweerder ernstig werd geschonden.

1.2

Verzoeker merkt op dat hij volledig ter goeder trouw is nu hij alles in werk stelt om in België opnieuw aan de slag te gaan.

Dat verzoeker wel degelijk actief op zoek is naar werk.

Dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker sinds 22 november 2013 niet meer zou tewerkgesteld zijn.

Echter onmiddellijk, minder dan twee maanden later, wordt verzoeker reeds uitgenodigd om binnen een maand nieuwe documenten aangaande zijn huidige activiteiten neer te leggen.

Dat derhalve verzoeker nauwelijks de tijd heeft gekregen om bewijsstukken aangaande zijn zoektocht naar werk in België neer te leggen.

Dat het indruist tegen het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsprincipe en er sprake is van een manifeste beoordelingsfout om nauwelijks twee maanden nadat hij onvrijwillig werkloos is geworden reeds verzoeker uit te nodigen bewijsstukken aangaande zijn reële kans op tewerkstelling neer te leggen !!!

1.3

Dat dient te worden vastgesteld dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht, de hoorplicht en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier zijn verweer/argumenten te formuleren.

Dat verweerder voorafgaandelijk onvoldoende onderzoek heeft verricht.

Dat verzoeker wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van het art. 40§4, 1° minstens aan de voorwaarden van het art. 42bis§2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Dat derhalve verzoeker geenszins een de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten kon worden betekend.

Dat verzoeker verwijst naar het arrest dd. 15.03.2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (nr. 77 256) waarin werd geoordeeld dat verweerder onzorgvuldig te werk gaat wanneer hij nalaat voorafgaandelijk informatie te winnen omtrent de situatie van de verzoekende partij in het licht van de toepassing van art. 42bis§2 Vw.

1.4

Dat verzoeker een verklaring van de liberale vakbond heeft neergelegd waaruit blijkt dat hij sedert 18.01.2013 volledig uitkeringsgerechtigde werkloze is. Tevens heeft verzoeker een inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij de VDAB neergelegd.

Dat, gezien voormelde verklaring en inschrijvingsbewijs, verweerder gehouden was te motiveren waarom verzoeker in casu niet ressorteert onder het art. 42bis§2,2e lid W. § 2. welke stelt dat een burger van de Unie evenwel het verblijfsrecht, zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, behoudt in de volgende gevallen : “2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven”.

Dat er sprake is van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht en van een manifeste beoordelingsfout.

1.5

Dat er in casu tevens schending is van het art. 42bis, laatste lid Vw.

Dat verweerder gehouden was, alvorens een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen ten aanzien van verzoeker, burger van de Unie, rekening te houden met verzoekers sociaal-economische situatie, met zijn integratie in de Belgische samenleving en met zijn langdurig verblijf in België.

Dat verweerder, alvorens een beslissing te nemen, geenszins een grondig onderzoek heeft verricht naar verzoekers gezinsleven in België, naar zijn gezondheidstoestand, naar zijn sociaal-economische situatie, naar zijn integratie in de Belgische samenleving, naar de duur van zijn verblijf in België en naar de mate

waarin zij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Dat verzoekers levenspartner, Mevrouw A.A., in België tewerkgesteld is BVBA [...] (cf. stuk 2).

Dat verzoeker geenszins door verweerder werd uitgenodigd bewijzen van zijn gezinsleven in België, zijn gezondheidstoestand, zijn sociaal-economische situatie, zijn integratie in de Belgische samenleving,.... neer te leggen.

Dat verweerder heeft nagelaten verzoeker uit te nodigen informatie over te maken omtrent zijn situatie in het licht van de toepassing van het art. 42bis, laatste lid Vw.

Dat dient te worden vastgesteld dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht, de hoorplicht en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier zijn verweer/argumenten te formuleren.

Dat verweerder voorafgaandelijk onvoldoende onderzoek heeft verricht.”

2.1.2. Het middel richt zich tegen de eerste bestreden beslissing. De motieven van die beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.1.3. Verzoeker, die op 31 mei 2012 een aanvraag indiende voor een verklaring van inschrijving als werknemer, op grond van artikel 40, §4, 1° van de Vreemdelingenwet, werd op 12 oktober 2012 in het bezit gesteld van een verblijfskaart. De voormelde bepaling stelt dat iedere burger van de Unie het recht heeft gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld. Met de bestreden beslissing wordt een einde gesteld aan zijn verblijfsrecht.

2.1.4. Wat betreft zijn argument dat zijn standpunt niet afdoende werd gehoord en het bestuur zich niet voldoende zou hebben geïnformeerd voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, moet er in eerste instantie op worden gewezen dat voorafgaandelijk aan het nemen van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht verzoeker een schrijven van 8 januari 2014 ontving, waarvan hij kennis nam op 20 januari 2014 van de verwerende partij waarin het volgende werd gesteld:

“Mevrouw / Mijnheer de Burgemeester,

Gelieve betrokkene uit te nodigen en te vragen welke activiteiten hij heden heeft. Overeenkomstig art. 42bis §1 van de wet van 15.12.1980 kan de minister of zijn gemachtigde immers zo nodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Naargelang de huidige activiteit dienen er recente bewijzen voorgelegd te worden :

- als werknemer: werkgeversattest of arbeidscontract + loonfiches*
- als zelfstandige: recent bewijs van aansluiting bij sociale kas geldig voor inschrijving in vreemdelingenregister + recent en volledig uittreksel van de kruispuntbank der ondernemingen + bewijs van het effectief uitoefenen van de zelfstandige activiteit (vb. bewijs van regelmatige inkomsten uit zelfst. act. - bewijs van storting van bezoldiging op eigen rekening)*
- als werkzoekende: bewijs van reële kans op tewerkstelling en VDAB-attest of sollicitatiebrieven. Indien betrokkene werkloosheidsuitkering ontvangt, mag er naast deze bewijzen als werkzoekende ook bewijs geleverd worden van de werkloosheidsuitkering met hierin de vermelding van hoelang hij in België tewerkgesteld was en sinds wanneer hij werkloosheidsuitkering geniet.*
- als student: inschrijving bij een erkende school+ bewijs van voldoende bestaansmiddelen + ziektekostenverzekering*
- . als beschikker van voldoende bestaansmiddelen: bewijs van voldoende bestaansmiddelen (bij tewerkstelling in buitenland: arbeidscontract + 3 recente loonfiches / bij zelfstandige activiteit in buitenland: recent uittreksel handelsregister + bewijs van inkomsten uit die zelfstandige activiteit beschikbaar voor privé-uitgaven / bij uitkering: attest van uitbetalende instantie met duidelijke vermelding van de aard en de regelmaat van de uitkering /...) en ziektekostenverzekering. Alle mogelijke bewijzen van bestaansmiddelen mogen worden voorgelegd.*

Gelieve aan betrokkene te vragen eveneens een recent OCMW-attest voor te leggen, zodat wij ons kunnen vergewissen van enige steun die betrokkene tot op heden in België heeft genoten. Het is de bedoeling dat het attest de bijdragen vermeldt die betrokkene tot op heden heeft genoten, alsook de omstandigheden waardoor betrokkene steun heeft bekomen. Op die manier kan rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene bij de beoordeling van het dossier.

Gelieve betrokkene te verzoeken om, binnen de maand na kennisname van deze brief (datum kennisname + 1 maand), alle nodige bewijsstukken voor te leggen.

Bij gebrek aan bewijzen van bestaansmiddelen, economische activiteiten in België of studie in hoofdactiviteit kan de betrokkene het recht op verblijf verliezen.

Indien de partner / echtgenoot / echtgenote een economische activiteit of bestaansmiddelen zou hebben, mag ook hiervan bewijs geleverd worden. In zoverre er humanitaire elementen zijn overeenkomstig art. 42 ter §1, 3e lid en/of art. 42 quater §1, 3 lid waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, kunnen deze ook worden voorgelegd.

Gelieve een kopie van deze brief voorzien van de datum van kennisname en handtekening van betrokkene over te maken aan onze dienst via het hierboven vermeld faxnummer.”

Verzoeker werd met andere woorden uitgenodigd om alle elementen die hij relevant achtte met het oog op het behoud van zijn verblijfsrecht aan de verwerende partij ter kennis te brengen, zodat hij niet kan worden bijgetreden waar hij betoogt dat zij heeft nagelaten zich voldoende of zorgvuldig te informeren.

In de mate dat verzoeker betoogt dat hij mondeling had moeten worden gehoord, is de Raad van oordeel dat hij in de gelegenheid werd gesteld om op een nuttige wijze alle relevante elementen naar voor te brengen vooraleer de thans bestreden beslissing zou worden genomen. Verzoeker kon in

antwoord op het voormelde schrijven zijn standpunt formuleren, en brengt verder geen enkel argument bij dat erop zou wijzen dat hij in de gegeven omstandigheden ook nog mondeling had moeten worden gehoord (cfr. RvS 19 februari 2009, BVBA Anna).

2.1.5. Waar verzoeker stelt dat hij nauwelijks de tijd heeft gekregen om nieuwe documenten aangaande zijn huidige activiteiten neer te leggen, nauwelijks twee maanden nadat hij onvrijwillig werkloos is geworden, dient erop te worden gewezen dat luidens artikel 42bis, § 1 van de Vreemdelingenwet de minister of zijn gemachtigde kan controleren of aan de naleving van de voorwaarde voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan, zonder meer. Stellen dat de verwerende partij zich te snel zou hebben geïnformeerd gaat dan ook niet op. Bovendien is verzoeker in staat gebleken die documenten neer te leggen waarover hij beschikte en die hij nuttig achtte, zoals opgesomd in de bestreden beslissing en, ten overvloede, toont hij op geen enkele wijze aan dat hij, mocht hem meer tijd ter beschikking zijn gesteld, hij andere gegevens naar voor had kunnen brengen.

2.1.6. Verzoeker stelt dat hij minstens voldoet aan de voorwaarden van artikel 42bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet, onder verwijzing naar de verklaring van de vakbond waaruit blijkt dat hij sedert 18 januari 2013 volledig uitkeringsgerechtigde werkloze is en het inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij de VDAB.

Artikel 42bis, § 2 luidt als volgt:

“Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen:

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van het statuut van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding.”

De stukken die verzoeker aan de verwerende partij heeft voorgelegd laten niet toe aan te nemen dat hij ten minste één jaar heeft gewerkt, zoals vereist door het 2° van de voormelde bepaling. Hij brengt geen elementen bij die het tegendeel zouden kunnen doen aannemen. Bovendien kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij stelt dat het aan de verwerende partij toekwam uitdrukkelijk te motiveren waarom hij niet ressorteert onder het 2°. Immers heeft de verwerende partij al expliciet verwezen naar artikel 42bis, §2, 3° waarmee zij te kennen heeft gegeven van oordeel te zijn dat verzoeker zich bevond in de situatie van onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of dat hij in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos is geworden, hetgeen uitsluit dat hij kon worden beschouwd als een persoon die ten minste één jaar heeft gewerkt. Dat daarover nog verder zou moeten gemotiveerd worden, zoals verzoeker betoogt, gaat niet op.

2.1.7. Verzoeker betoogt verder dat er tevens een schending is van artikel 42bis, laatste lid van de Vreemdelingenwet, stellende dat de verwerende partij, alvorens een beslissing te nemen, geenszins een grondig onderzoek heeft verricht naar zijn gezinsleven in België, zijn gezondheidstoestand, zijn sociaal-economische situatie en zijn integratie in de Belgische samenleving.

Het derde lid van artikel 42bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van herkomst.”

De Raad stelt vast dat op het ogenblik dat de brief van 8 januari 2014 aan verzoeker ter kennis werd gebracht –met name op 20 januari 2014- het derde lid nog niet was ingevoegd in de eerste paragraaf van artikel 42bis van de Vreemdelingenwet. Dat is pas gebeurd met de wet van 19 maart 2014, met inwerkingtreding op 15 mei 2014. Echter wordt in de brief reeds gesteld: *“ In zoverre er humanitaire elementen zijn overeenkomstig art. 42 ter §1, 3e lid en/of art. 42 quater §1, 3 lid waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, kunnen deze ook worden voorgelegd.”*

De humanitaire elementen waarvan sprake in artikel 42ter, §1, derde lid en artikel 42quater, § 1, derde lid zijn identiek aan deze die zijn opgesomd in artikel 42bis, §1, derde lid. Verzoeker werd derhalve wel degelijk behoorlijk uitgenodigd elementen voor te leggen die betrekking hadden op *“de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van herkomst.”*

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gesteld:

“Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art. 42bis §1, 3^e lid van de wet van 15/12/1980. Zo is de duur van het verblijf van betrokkene niet van die aard om de bindingen met de lidstaat waarvan betrokkene de nationaliteit bezit te verliezen.”

Verzoeker toont niet aan dat hij andere elementen had bijgebracht dan de duur van zijn verblijf, ingevolge de uitnodiging tot het bijbrengen van de humanitaire elementen zoals inmiddels identiek omschreven in de artikelen 42bis, §1, derde lid, 42ter, §1, derde lid en 42quater, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet. De stukken die hij thans bij zijn verzoekschrift voegt werden nooit voorgelegd bij de verwerende partij. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Ten overvloede moet nog worden vastgesteld dat bezwaarlijk valt in te zien hoe drie loonfiches van de echtgenote van verzoeker een humanitair element zouden kunnen uitmaken in de zin van artikel 42bis, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, temeer nu ook in haren hoofde een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen en het beroep dat zij daartegen heeft ingediend werd verworpen bij arrest nr.139 735 van 26 februari 2015.

2.1.8. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het middel in geen van zijn onderdelen kan worden aangenomen.

2.2.1. Het tweede middel viseert de tweede bestreden beslissing en is genomen uit de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden en van het proportionaliteitsbeginsel. Het wordt als volgt geadstrueerd :

“Dat, algevolg van de verzoekers betekende beslissing, verzoeker België, waar hij samen met zijn gezin woont en geïntegreerd is en waar zijn echtgenote tewerkgesteld is, dient te verlaten.

Dat dit een verregaande ingreep is op zijn recht op privé-en gezinsleven en derhalve schending uitmaakt van het art. 8 E.V.R.M. en van het proportionaliteitsbeginsel.

Art. 8 van het E.V.R.M. bepaalt :

“ 1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt dat uitzetting een overheidsinmenging inhoudt op de door het art. 8 E.V.R.M. gewaarborgde rechten zodat moet worden uitgemaakt of de inmenging gerechtvaardigd is onder de tweede paragraaf van dit artikel.

Dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de te nemen maatregel moet getoetst worden aan de noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving; namelijk de proportionaliteit tussen de maatregel en het beoogde doel.

Dat er telkens de belangen moeten worden afgewogen tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en anderzijds het recht op een familieleven.

In concreto betekend dit dat de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt.

Dat de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, genomen ten aanzien van verzoeker, in deze benadering niet gerechtvaardigd/proportioneel is, daar deze enkel als gevolg heeft dat verzoekers recht op zijn privé-en gezinsleven, geschonden wordt en dat de overheid geen enkel voordeel heeft bij het nemen van dergelijke beslissingen.

Dat door verweerder geen enkele afweging is gebeurd.

Nergens blijkt dat verweerder een correct evenwicht probeerde te vinden tussen het beoogde doel en de ernst van de inmenging. Noch blijkt dat hij een belangenafweging deed met betrekking tot de huidige gezinssituatie van verzoeker.”

2.2.2. Verzoeker beroept zich onmiskenbaar en uitsluitend op zijn gezinsleven. Wat de eenmalige vermelding van het privéleven betreft, moet worden vastgesteld dat verzoeker hierover verder met geen woord repte, laat staan dat hij één en ander zou aantonen. Wat betreft zijn gezinsleven moet worden benadrukt dat de andere gezinsleden van verzoeker, met name zijn vrouw en kinderen, evenzeer het voorwerp uitmaken van een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, zodat een schending van artikel 8 van het EVRM niet het gevolg kan zijn van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Het middel kan alleen al om die reden niet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS